A°. 1938. N°. 92.

PUBLICATIEBLAD.

BESCHIKKING *van den 26n October 1938, nr. 2301, bepalende de bekendmaking in het Publicatieblad van het Koninklijk Besluit van den 2n Juli 1938, Staatsblad No. 26, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het verdrag van Genua betreffende schadeloosstelling voor werkloosheid in geval van verlies van het schip door schipbreuk, dat op 9 Juli 1920 door de Algemeene Conferentie van de Internationale Organisatie van den Arbeid in haar 2de zitting als ontwerp-verdrag werd aangenomen.*

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Gelezen de missive van den Minister van Kolonien dd. 20 Juli 1938, 1e. en 7e. Afdeeling No. 31/420, waarbij ter bekendmaking is ontvangen het Koninklijk Besluit van den 2n Juli 1938, Staatsblad No. 26, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het verdrag van Genua betreffende schadeloosstelling voor werkeloosheid in geval van verlies van het schip door schipbreuk, dat op 9 Juli 1920 door de Algemeene Conferentie van de Internationale Organisatie van den Arbeid in haar 2de zitting als ontwerp-verdrag werd aangenomen;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

te bepalen, dat het hiervoren vermelde Koninklijk Besluit van 2 Juli 1938 (Staatsblad No. 26), nevens afschrift dezer beschikking, in het *Publicatieblad* zal worden opgenomen.

Willemstad, 29 October 1938.

De Gouverneur voornoemd,

G. J. J. WOUTERS.

Uitgegeven den 5n November 1938.
De gouvernements-secretaris,
GRONEMEIJER.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de Wet van 13 Januari 1923 (Staatsblad nr. 11), tot voorbehoud der bevoegdheid tot toetreding tot het ontwerp-verdrag van *Genua*, betreffende schadeloosstelling voor werkloosheid in geval van verlies van het schip door schipbreuk, van welk verdrag een afdruk en eene vertaling bij dit Besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat Onze bekrachtiging van dat ontwerp-verdrag overeenkomstig artikel 5 aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond is medegedeeld en door hem op 15 December 1937 is ingeschreven;

Overwegende mede, dat *Argentinië*, *Australië*, *België*, *Bulgarije*, *Canada*, *Chili*, *Columbia*, *Cuba*, *Denemarken*, *Duitschland*, *Estland*, *Frankrijk*, *Griekenland*, *Groot-Britannië*, de *Iersche Vrijstaat*, *Italië*, *Letland*, *Luxemburg*, *Mexico*, *Nicaragua*, *Noorwegen*, *Polen*, *Roemenië*, *Spanje*, *Uruguay*, *Zuidslavië* en *Zweden* eveneens hunne bekrachtigingen aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond hebben medegedeeld;

Overwegende wijders, dat het verdrag overeenkomstig artikel 7, op 15 December 1937 voor *Nederland* is in werking getreden en dat, voor zoover *Nederlandsch-Indië*, *Suriname* en *Curaçao* betreft, in overeenstemming met artikel 4 van het verdrag en artikel 421, Deel XIII (Arbeid), van het Vredesverdrag van

Versailles van 28 Juni 1919 (Staatsblad 1920, nr. 127) is beslist, dat tegen de toepassing van het verdrag op *Nederlandsch-Indië* en op *Curaçao* — wat eerstgenoemd gebiedsdeel betreft met eenige wijzigingen, noodzakelijk om het verdrag te doen aanpassen aan de plaatselijke omstandigheden — geen bezwaar bestaat, maar dat voor *Suriname* de toepassing van het verdrag thans nog niet mogelijk is;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 28sten Juni 1938, Directie van het Protocol, nr. 20732;

Hebben goedgevonden en verstaan:

meergenoemd verdrag, alsmede de vertaling daarvan, te doen bekend maken door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad.*

Eene opgave van de data, waarop de akten van bekrachtiging van het hiervoor vermelde ontwerp-verdrag zijn ingeschreven en van de bij die bekrachtigingen gemaakte voorbehouden is mede bij dit Besluit gevoegd.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen te dezen wordt vereischt.

Soestdijk, den 2den Juli 1938.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
J. PATIJN.

Uitgegeven den *vijftienden* Juli 1938.

De Minister van Justitie,
C. GOSELING.

SOCIÉTÉ DES NATIONS.

CONFÉRENCE INTERNATIONALE DU TRAVAIL.

CONVENTION CONCERNANT L'INDEMNITÉ DE CHÔMAGE EN CAS DE PERTE PAR NAUFRAGE.

La Conférence Générale de l'Organisation Internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Gênes par le Conseil d'Administration du Bureau International du Travail, le 15 juin 1920.

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives au ,,Contrôle des conditions d'engagement des marins; placement; conditions d'application aux marins de la Convention et des Recommandations faites à Washington au mois de novembre dernier au sujet du chômage et de l'assurance contre le chômage'', question formant le deuxième point de l'ordre du jour de la session de la Conférence tenue à Gênes, et

Après avoir décidé que ces propositions seraient rédigées sous forme d'un projet de convention internationale,

adopte le Projet de Convention ci-après à ratifier pas les Membres de l'Organisation Internationale du Travail, conformément aux dispositions de la Partie relative au Travail du Traité de Versailles du 28 juin 1919, du Traité de Saint-Germain du 10 septembre 1919, du Traité de Neuilly du 27 novembre 1919, et du Traité du Grand Trianon du 4 juin 1920:

Article 1.

Pour l'application de la présente Convention, le terme ,,marins'' est applicable à toutes les personnes employées à bord de tout navire effectuant une navigation maritime.

Pour l'application de la présente Convention, le terme ,,navire'' doit être entendu de tous les bateaux, navires ou

INTERNATIONAL LABOUR CONFERENCE.

CONVENTION CONCERNING UNEMPLOYMENT INDEMNITY IN CASE OF LOSS OR FOUNDERING OF THE SHIP.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Genoa by the Governing Body of the International Labour Office, on the 15th day of June, 1920, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the ,,Supervision of articles of agreement. Provision of facilities for finding employment for seamen. Application to seamen of the Convention and Recommendations adopted at Washington in November last in regard to unemployment and unemployment insurance," which is the second item in the agenda for the Genoa meeting of the Conference, and

Having determined that these proposals shall take the form of a draft international convention,

adopts the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisations, in accordance with the Labour Part of the Treaty of Versailles of 28 June, 1919, of the Treaty of St. Germain of 10 September, 1919, of the Treaty of Neuilly of 27 November, 1919, and of the Treaty of the Grand Trianon of 4 June, 1920:

Article 1.

For the purpose of this Convention, the term "seamen" includes all persons employed on any vessel engaged in maritime navigation.

For the purpose of this Convention, the term "vessel" includes all ships and boats, of any nature whatsoever, engaged

bâtiments, quels qu'ils soient, de propriété publique ou privée, effectuant une navigation maritime, à l'exclusion des navires de guerre.

Article 2.

En cas de perte par naufrage d'un navire quelconque, l'armateur, ou la personne avec laquelle le marin a passé un contrat pour servir à bord du navire, devra payer à chacun des marins employés sur ce navire une indemnité pour faire face au chômage résultant de la perte par naufrage du navire.

Cette indemnité sera payée pour tous les jours de la période effective de chômage du marin au taux du salaire payable en vertu du contrat, mais le montant total de l'indemnité payable à chaque marin en vertu de la présente Convention pourra être limité à deux mois de salaire.

Article 3.

Ces indemnités jouiront des mêmes privilèges que les arrérages de salaires gagnés pendant le service, et les marins pourront avoir recours pour les recouvrer aux mêmes procédés que pour ces arrérages.

Article 4.

Tout Membre de l'Organisation Internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à celles de ses colonies ou possessions ou à ceux de ses protectorats qui ne se gouvernent pas pleinement eux-mêmes, sous les réserves suivantes:

(*a*) Que les dispositions de la Convention ne soient pas rendues inapplicables par les conditions locales;

(*b*) Que les modifications qui seraient nécessaires pour adapter la Convention aux conditions locales puissent être introduites dans celle-ci.

Chaque Membre devra notifier au Bureau International du Travail sa décision en ce qui concerne chacune de ses colonies ou possessions ou chacun de ses protectorats ne se gouvernant pas pleinement eux-mêmes.

Article 5.

Les ratifications officielles de la présente Convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles

in maritime navigation, whether publicly or privately owned; it excludes ships of war.

Article 2.

In every case of loss or foundering of any vessel, the owner or person with whom the seaman has contracted for service on board the vessel shall pay to each seaman employed thereon an indemnity against unemployment resulting from such loss or foundering.

This indemnity shall be paid for the days during which the seaman remains in fact unemployed at the same rate as the wages payable under the contract, but the total indemnity payable under this Convention to any one seaman may be limited to two months' wages.

Article 3.

Seamen shall have the same remedies for recovering such indemnities as they have for recovering arrears of wages earned during the service.

Article 4.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention engages to apply it to its colonies, protectorates and possessions which are not fully self-governing:

(*a*) Except where owing to the local conditions its provisions are inapplicable; or

(*b*) Subject to such modifications as may be necessary to adapt its provisions to local conditions.

Each Member shall notify to the International Labour Office the action taken in respect of each of its colonies, protectorates and possessions which are not fully self-governing.

Article 5.

The formal ratifications of this Convention, under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles of

du 28 juin 1919, du Traité de Saint-Germain du 10 septembre 1919, du Traité de Neuilly du 27 novembre 1919, et du Traité du Grand Trianon du 4 juin 1920, seront communiquées au Secrétaire Général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 6.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation Internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire Général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation Internationale du Travail.

Article 7.

La présente Convention entrera en vigueur à la date où cette notification aura été effectuée par le Secrétaire Général de la Société des Nations; elle ne liera que les Membres qui auront fait enregistrer leur ratification au Secrétariat. Par la suite, la présente Convention entrera en vigueur au regard de tout autre Membre, à la date où la ratification de ce Membre aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 8.

Sous réserve des dispositions de l'article 7, tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer ses dispositions au plus tard le 1er juillet 1922, et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 9.

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de cinq années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention, par un acte communiqué au Secrétaire Général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 10.

Le Conseil d'Administration du Bureau International du Travail devra, au moins une fois par dix années, présenter à

28 June, 1919, of the Treaty of St. Germain of 10 September, 1919, of the Treaty of Neuilly of 27 November, 1919, and of the Treaty of the Grand Trianon of 4 June, 1920, shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 6.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretariat, the Secretary General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation.

Article 7.

This Convention shall come into force at the date on which such notification is issued by the Secretary General of the League of Nations, and it shall then be binding only upon those Members which have registered their ratifications with the Secretariat. Thereafter this Convention will come into force for any other Member at the date on which its ratification is registered with the Secretariat.

Article 8.

Subject to the provisions of Article 7, each Member which ratifies this Convention agrees to bring its provisions into operation not later than 1 July 1922, and to take such action as may be necessary to make these provisions effective.

Article 9.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of five years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Article 10.

At least once in ten years, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Confe-

la Conférence Générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la revision ou de la modification de la dite Convention.

Article 11.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

rence a report on the working of this Convention, and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision or modification.

Article 11.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

VERTALING.

VOLKENBOND.

INTERNATIONALE ARBEIDSCONFERENTIE.

VERDRAG BETREFFENDE SCHADELOOSSTELLING VOOR WERKLOOSHEID INGEVAL VAN VERLIES VAN HET SCHIP DOOR SCHIPBREUK.

De Algemeene Conferentie van de Internationale Organisatie van den Arbeid van den Volkenbond,

Bijeengeroepen te Genua door den Raad van Beheer van het Internationaal Bureau van Arbeid, den 15 Juni 1920;

Besloten hebbende verschillende voorstellen aan te nemen betreffende „toezicht op de monsteringsvoorwaarden van zeelieden; plaatsing; toepassing op zeelieden van het Verdrag en de Aanbevelingen, aangenomen te Washington in November van het vorige jaar, inzake werkloosheid en verzekering tegen werkloosheid", welk vraagstuk het tweede punt uitmaakt van de agenda van de te Genua gehouden zitting der Conferentie, en

besloten hebbende, dat deze voorstellen den vorm zullen aannemen van een ontwerp voor een Internationaal Verdrag,

neemt het volgende Ontwerp-Verdrag aan ter bekrachtiging door de Leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid, overeenkomstig de bepalingen van het Deel betreffende den Arbeid van het Verdrag van Versailles van 28 Juni 1919, het Verdrag St. Germain van 10 September 1919, het Verdrag van Neuilly van 27 November 1919 en het Verdrag van Grand Trianon van 4 Juni 1920:

Art. 1. Voor de toepassing van dit Verdrag worden onder „zeelieden" verstaan alle personen, werkzaam op een schip, dat de zee bevaart.

Voor de toepassing van dit Verdrag wordt onder „schip" verstaan ieder vaartuig, van welken aard ook, dat de zee bevaart, onverschillig of het toebehoort aan de overheid dan wel aan een bijzonder persoon, met uitzondering van oorlogsschepen.

Art. 2. In geval van verlies van een schip door schipbreuk is de reeder of de persoon met wien de zeeman een verbintenis heeft aangegaan om op dat schip te dienen, verplicht aan ieder der op dat schip werkende zeelieden een schadeloosstelling te betalen voor de werkloosheid, die het gevolg is van het verlies van het schip door schipbreuk.

Deze schadeloosstelling moet betaald worden voor de dagen gedurende welke de zeeman inderdaad werkloos blijft tot een bedrag gelijk aan het overeengekomen loon, maar het totaal bedrag der aan een zeeman uit te keeren schadeloosstelling kan beperkt blijven tot twee maanden loon.

Art. 3. Deze schadeloosstellingen zullen op dezelfde wijze bevoorrecht zijn als achterstallig loon, in de dienstbetrekking verdiend, en de zeelieden zullen om ze op te vorderen dezelfde rechtsmiddelen kunnen aanwenden als hun toekomen met betrekking tot dat achterstallig loon.

Art. 4. Ieder Lid van de Internationale Organisatie van den Arbeid, dat dit Verdrag bekrachtigt, verbindt zich om het toe te passen ten aanzien van zijn koloniën, bezittingen of protectoraten, voor zoover die geen volkomen zelfbestuur hebben, onder het volgend voorbehoud:

a. dat de plaatselijke omstandigheden de toepassing der bepalingen van dit Verdrag niet onmogelijk maken;

b. dat in dit Verdrag zoodanige wijzigingen kunnen worden aangebracht als noodig zullen zijn om de bepalingen daarvan aan te passen aan de plaatselijke omstandigheden.

Ieder Lid zal aan het Internationaal Bureau van Arbeid mededeeling doen van zijn beslissing ten opzichte van elke zijner koloniën, bezittingen of protectoraten, die geen volkomen zelfbestuur hebben.

Art. 5. De officieele bekrachtigingen van dit Verdrag, overeenkomstig het bepaalde in Deel XIII van het Verdrag van Versailles van 28 Juni 1919, het Verdrag van St. Germain van 10 September 1919, het Verdrag van Neuilly van 27 November 1919 en het Verdrag van Grand Trianon van 4 Juni 1920, zullen worden medegedeeld aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond en door hem worden ingeschreven.

Art. 6. Zoodra de bekrachtigingen van twee Leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid door het Secretariaat zijn ingeschreven, zal de Secretaris-Generaal van den Volkenbond van dit feit mededeeling doen aan alle Leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid.

Art. 7. Dit Verdrag zal van kracht worden op den datum, waarop deze kennisgeving door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond zal zijn gedaan; het zal slechts verbindend zijn voor de Leden, die hunne bekrachtiging door het Secretariaat hebben doen inschrijven. Vervolgens zal dit Verdrag voor ieder ander Lid van kracht wordon op den datum, waarop de bekrachtiging van dat Lid door het Secretariaat zal zijn ingeschreven.

Art. 8. Onder voorbehoud van het in artikel 7 bepaalde verbindt zich ieder Lid, dat dit Verdrag bekrachtigt, om de bepalingen daarvan in toepassing te brengen uiterlijk op 1 Juli 1922 en om zoodanige maatregelen te treffen als noodig zullen zijn om deze bepalingen rechtskracht te verschaffen.

Art. 9. Ieder Lid, dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na verloop van een termijn van vijf jaren na den datum, waarop dit Verdrag begint van kracht te worden, zulks bij verklaring, toegezonden aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond en door dezen ingeschreven. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar nadat zij door het Secretariaat is ingeschreven.

Art. 10. De Raad van Beheer van het Internationaal Bureau van Arbeid moet, ten minste eenmaal in de tien jaren, aan de Algemeene Conferentie een verslag uitbrengen over de toepassing van dit Verdrag en zal vaststellen of het wenschelijk is het vraagstuk der herziening of wijziging van dit Verdrag op de agenda der Conferentie te plaatsen.

Art. 11. Zoowel de Fransche als de Engelsche tekst van dit Verdrag is authentiek.

Opgave van de data waarop de akten van bekrachtiging van het ontwerp-verdrag van Genève betreffende schadeloosstelling voor werkloosheid in geval van verlies van het schip door schipbreuk zijn ingeschreven en van de bij die bekrachtigingen gemaakte voorbehouden.

ARGENTINIË (30 November 1933).

AUSTRALIË (28 Juni 1935).

Deze bekrachtiging is niet toepasselijk op het gebiedsdeel van het eiland Norfolk, noch op het mandaatland Nauru.

BELGIË (4 Februari 1925).

Onder voorbehoud van latere beslissingen ten aanzien van de toepassing van het verdrag op den Belgischen Congo en op de gebiedsdeelen, die onder Belgisch mandaat zijn gesteld.

BULGARIË (16 Maart 1923).

CANADA (31 Maart 1926).

CHILI (18 October 1935).

COLUMBIA (20 Juni 1933).

CUBA (6 Augustus 1928).

DENEMARKEN (15 Februari 1938).

DUITSCHLAND (4 Maart 1930).

ESTLAND (3 Maart 1923).

FRANKRIJK (21 Maart 1929).

GRIEKENLAND (16 December 1925).

GROOT-BRITANNIË (12 Maart 1926).

IERSCHE VRIJSTAAT (5 Juli 1930).

ITALIË (8 September 1924).

LETLAND (29 Augustus 1930).

LUXEMBURG (16 April 1928).

MEXICO (20 Mei 1937).

NEDERLAND (15 December 1937).

NICARAGUA (12 April 1934).

NOORWEGEN (21 Juli 1936).

POLEN (21 Juni 1924).

ROEMENIË (10 November 1930).

SPANJE (20 Juni 1924).

URUGUAY (6 Juni 1933).

ZUIDSLAVIË (30 September 1929).

ZWEDEN (1 Januari 1935).

[illegible]

ARGENTINIE (29 november 1980).

AUSTRALIE (22 juli 1980).

[illegible]

BOLIVIE (4 februari 1983).

[illegible]

BULGARIJE (18 maart 1980).

CANADA (23 maart 1980).

CHILI (8 december 1980).

CAMBODJA (26 mei 1983).

CUBA (6 augustus 1980).

DENEMARKEN (19 februari 1981).

DUITSLAND, (2 mei 1980).

FRANKRIJK (9 maart 1982).

GRIEKENLAND (22 maart 1982).

GUATEMALA (3 mei 1980).

VERENIGD KONINKRIJK (3 juni 1980).

HONGARIJE (17 juni 1980).

ITALIE (13 juni 1980).

INDONESIE (24 juli 1980).

JOEGOSLAVIE (28 juni 1980).

LIECHTENSTEIN (13 januari 1985).

MAROKKO (25 juli 1980).

NOORWEGEN (26 januari 1983).

OOSTENRIJK (22 juli 1980).

POLEN (5 maart 1980).

ROEMENIE (10 november 1980).

SPANJE (28 juni 1980).

TSJECHOSLOWAKIJE (14 september 1980).

ZWEDEN (2 januari 1980).